

Mi lesz a Várban?

Éremfolyosó, állandó grafikai kiállítás A Galéria tervei

Hallottuk, hogy meggyorsul a Vár helyreállításának üteme, s így többek között a *Nemzeti Galéria* is előbb, valószínűleg már 1973-ban, felköltözhet. Az új székhely berendezésének tervei nagyjából már készek. Miért van szükségük a képeknek új „lakásra”? Hogyan kerülnek majd közönség elé? Mennyiben lesz más és jobb a várbeli Galéria? A kérdésekre dr. *Solymár Istvántól*, a Nemzeti Galéria főigazgató-helyettesétől kaptunk választ.

A pince nem pince

— Sok emberben él az a féltés, hogy egy múzeum kiállítótermekből és pincékből áll. Tapasztaltam, hogy egyesek a szó köznapi értelmében vett pincékre gondolnak. Pedig a mi esetünkben inkább a raktár szó a megfelelő. A festmények, grafikák ott ugyanolyan biztonságban vannak, mint a kiállítótermekben, s csak a zsúfoltság miatt nem engedhetjük be oda a nagyközönséget. A képeknek állandó hőmérsékletű levegőt, megfelelő mennyiségű vízpárát biztosítunk, s rendszeres tisztítással védjük őket a por ellen.

— *Hány festményről kell a Galériának gondoskodnia?*

— Több mint nyolcezeréről, s ez a szám állandóan növekszik. Ebből általában öt-hatszázat láthatunk rendszeresen a kiállítótermekben, s időnként tanulmányi gyűjteményeket mutatnak be. Mint említettem, raktáraink eléggé zsúfoltak, a polcolva tárolt képek nagy részéhez nehéz hozzáférni.

— *Mennyiben változik majd a helyzet a Várban?*

— Az új helyünk elsősorban a raktározás szempontjából igen előnyös. A mostani nagyobb tanulmányi raktárakban álló rácsainkat — ezekre akasztva vizsgálják a kutatók a képeket —, átalakíthatjuk majd kerekében mozgathatókká. A könnyebb áttekinthetőség bizonyára újabb ötleteket

ad, talán az eddigiektől eltérő összeállítású kiállításokra is inspirál majd.

Régi magyarok is

— *Mindössze ennyi az előnye?*

— Szó sincs róla. A Vár igazi csemegéje az lesz, hogy lehetőség nyílik a legrégebb időkől napjainkig az egész magyar képzőművészet bemutatására. Átvesszük a Szépművészeti Múzeumtól a régi magyar művészet anyagát, s így a korábbi századok reprezentánsait együtt élvezheti a közönség kortársainak alkotásaival. Ezt az anyagot csak költözéskor vesszük át a Szépművészettől, de az előkészítés, nyilvántartás munkáiban már részt veszünk, mint leendő tulajdonosok. Amit a Szépművészettel közösen restaurálunk ebből az anyagból, az már oda készül, s erre a restaurálásra külön keretünk van.

Az idő selejtez

— *Mi lesz még a Várban?*

— *Állandó kiállítási rész a grafikáknak* — most nincs — ahol a mintegy harmincezer lapból álló grafikai gyűjteményünk felváltva tudunk bemutatni. Külön éremfolyosót is berendezünk, s a fal mellett üvegtetejű tárlókban állandó éremkiállítást nyitunk. Jobban lesz helyünk az 1945 utáni képzőművészet bemutatására is, amelyre jelenleg csak időszakos kiállítások keretében van lehetőségünk.

— *Vannak-e olyan ké-*

pek, amelyeket még nem, vagy csak nagyon régen látott a közönség?

— Természetesen vannak. Több ezer darab. Ezek egy része idővel bekerül különféle kiállítások anyagába, de akad, amelyik már csak dokumentumként jöhet számításba. Az idő selejtez. Kapunk olyan képeket, amelyek később már nem éppen múzeális értékűek, de nem is eldobandók. Nekünk minden korból és minden irányzattól kell, hogy legyen anyagunk. Az ilyen műtárgyakat azonban a Várban, a nagyobb hely ellenére sem állítjuk ki.

— mi —